UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Missale Romanum nuper impressum cu[m] o[mn]ibus alijs missis

Venetijs, 27. Okt. 1501

Feria quarta quattuor te[m]po[rum] Statio ad sancta[m] maria[m] maiorem. Jntroitus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-70304

Visual Library

dixi tu es deus meus: in manibꝰ
tuis tempoꝛa mea. Secreta.
Oblatis q̄s dñe placare
muneribus: ⁊ a cũctis
nos defende periculis. Per.
Cõio. Cum inuocarem te exau
diſti me deꝰ iuſtitie mee: in tribu
latione dilataſti me: miſerere mi
hi dñe ⁊ exaudi oꝛationẽ meam.
Preſta q̄s oĩps Poſtcõ.
deus: vt illiꝰ ſalutaris
capiamꝰ effectũ: cuiꝰ per hec
myſteria pignus accepimus.
Per. Sup ppl'm oro.
Aſcendãt ad te dñe p̃
ces nr̃e: ⁊ ab eccleſia tua cun
ctam repelle nequitiã. Per.
Feria quarta quatuoꝛ tẽpoꝝ
Statio ad ſanctã mariã ma
ioꝛem. Introitus.
Reminiſcere miſera
tionũ tuarum dñe: ⁊
miſericoꝛdie tue q̄ a
ſeculo ſũt: ne vnq̄ʒ dominentur
nobis inimici noſtri: libera nos
deus iſrael ex omibus anguſtijs
nr̃is. Ps. Ad te dñe leuaui aĩam
meam: deus meus in te confido
nõ erubeſcã. ℣. Glia. Oremus
Flectamus genua. Leuate.
Preces nr̃as q̄s Oro.
dñe clemẽter exaudi: et
cõtra cuncta nobis aduerſan
tia: dexterã tue maieſtat̄ extẽ
de. P. Lcõ libri exodi.
In diebꝰ illis: xxiiij. ca.

Dixit dñs ad moyſen: Aſcen
de ad me in montẽ: ⁊ eſto ibi.
Daboq̄ʒ tibi duas tabulas la
pideas: ⁊ legẽ ac mandata q̄
ſcripſi: vt doceas filios iſrael.
Surrexerũt autem moyſes ⁊
ioſue miniſter eius. aſcẽdẽſq̄ʒ
moyſes in montẽ dei: ſenioꝛi
bus ait: Expectate hic donec
reuertamur ad vos. Habetis
aaron ⁊ hur vobiſcũ: ſiq̄d na
tum fuerit queſtionis: refere
tis ad eos. Cũq̄ʒ aſcendiſſet
moyſes: operuit nubes mõtẽ
et habitauit gloꝛia dñi ſup ſy
nai: tegens illũ nube ſex die
bus. Septimo autẽ die voca
uit eũ dñs d̃ medio caliginis
Erat autẽ ſpecies gloꝛie dñi
quaſi ignis ardens ſuper ver
ticem montis: in conſpectu fi
lioꝝ iſrael. Ingreſſuſq̄ʒ moy
ſes medium nebule: aſcendit
in montẽ: Et fuit ibi quadra
ginta diebus ⁊ quadraginta
noctibus. Grad. Tribulatiões
coꝛdis mei dilatate ſunt: de ne
ceſſitatibus meis eripe me dñe.
℣. Uide humilitatẽ meã ⁊ labo
rem meũ et dimitte oĩa peccata
mea. Hic dicit̄ Dñs vobiſcũ
ſine Flectamus genua. Oro
Deuotionem populi tui
q̄s dñe benignus intẽ
de: vt qui per abſtinentiã ma
cerant in coꝛpoꝛe: per fructũ

boni opis reficiať in mēte. p.

Lcō libri reg. [illegible] xix. capi.

In dieb⁹ illis: Venit he/
lias in berſabee iuda: et
dimiſit ibi puerū ſuū: ⁊ perre
xit in deſertū viaȝ vnius diei.
Cūqȝ veniſſȝ ⁊ ſederet ſubter
vnā iuniperū: petiuit aīe ſue
vt moreref: ⁊ ait. Sufficit mi
hi dn̄e: tolle q̄ſo aīam meam.
Neqȝ eniȝ melior ſum q̄ȝ pa/
tres mei: piecitqȝ ſe ⁊ obdor/
miuit in vmbra iuniperi. Et
ecce angelus dn̄i tetigit eum
dixitqȝ illi: Surge comede.
Et reſpexit: et ecce ad caput
ſuū ſubcinerici⁹ panis: ⁊ vas
aque. Comedit ergo ⁊ bibit:
⁊ rurſuȝ obdormiuit. Reuer
ſuſq̄ȝ eſt angelus dn̄i ſcd̄o: et
tetigit euȝ: dixitqȝ illi. Surge
comede: grādis enim tibi re/
ſtat via. Qui cū ſurrexiſſet: co
medit ⁊ bibit. Et ambulauit
in fortitudine cibi illius qua/
draginta dieb⁹ ⁊ quadragin/
ta noctibus vſq̄ȝ ad montē dei
oreb. Tractus. De neceſſitati/
bus meis eripe me dn̄e: vide hu
militatē meā ⁊ laborē meum; et
dimitte omnia peccata mea. ℣.
Ad te dn̄e leuaui aīaȝ meā deus
meus in te cōfido nō erubeſcam
neq̄ȝ irrideāt me inimici mei. ℣
Etenim vniuerſi q̄ te expectāt nō
cōfundenť: ↄfundanť oēs faciē/
tes vana. Scdm math. xij. ca.

In illo tpe: Acceſſerunt
ad ieſum ſcribe ⁊ phari
ſei dicentes: Magiſter volu/
mus a te ſignū vidē. Qui re/
ſpōdēs ait illis: Gn̄atio mala
⁊ adultera ſignū q̄rit: ⁊ ſignū
nō dabiť ei: niſi ſignū ione p/
phete. Sicut eni ionas fuit in
vētre ceti trib⁹ dieb⁹ ⁊ tribus
noctib⁹: ſic erit filius hoīs in
corde terre tribus dieb⁹ ⁊ tri/
bus noctib⁹. Viri niniuite ſur
gent in iudicio cū generatiōe
iſta: ⁊ cōdēnabūt eaȝ: q: peni
tentiā egerūt in predicatione
ione. Et ecce pluſq̄ȝ ionas hic
Regina auſtri ſurget in iudi
cio cuȝ generatione iſta: ⁊ cō/
dēnabit eam: quia venit a fi/
nibus terre audire ſapientiā
ſalomonis. Et ecce pluſq̄ȝ ſa
lomon hic. Cum auteȝ imun
dus ſpiritus exierit ab hoīe:
ambulat p loca arida querēs
requiē: ⁊ non inuenit. Tūc di
cit: Reuertar in domū meam
vnde exiui. Et veniēs iuenit
eam vacātē: ſcopis mūdatā ⁊
ornatā. Tūc vadit ⁊ aſſumit
ſecum ſeptem alios ſpūs ne/
quiores ſe: ⁊ ingreſſi habitāt
ibi. Et fiūt nouiſſima hoīs
illi⁹ peiora priorib⁹. Sic erit
⁊ generatōi huic peſſime. Ad
huc eo loq̄nte ad turbas: ecce

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

mater eius ꝛ fratres ſtabãt fo
ris querentes loqui ei. Dixit
aũt ei quidã. Ecce mater tua
ꝛ fratres tui foris ſtant querẽ
tes te. At ipſe rñdens dicẽti ſi
bi ait. Que eſt mater mea: ꝛ q
ſunt fratres mei? Et extẽdẽs
manuʒ in diſcipulos ſuos di/
xit: Ecce mater mea ꝛ fratres
mei. Quicũqʒ fecerit volũta
teʒ patris mei: qui in celis eſt
ipſe meus frater ꝛ ſoror ꝛ ma
ter eſt. Offert. Meditabor in
mãdatis tuis q̃ dilexi valde: ꝛ le
uabo manus meas ad mandata
tua que dilexi. Secreta.
Hoſtias tibi dñe placati
onis offerimus: vt et delicta
noſtra miſeratus abſoluas: et
nutantia corda tu dirigas. P.
Coio. Intellige clamorẽ meum
intende voci orationis mee rex
meus ꝛ deus meus: quoniaʒ ad
te orabo dñe. Poſtcõio.
Tui domine perceptione
ſacramenti: ꝛ a noſtris mun/
demur occultis: ꝛ ab hoſtiuʒ
liberemur inſidijs. Per. Su
per populum Oratio
Mentes noſtras q̃s dñe
lumine tue claritatis illuſtra
vt videre poſſimus que agen
da ſunt: ꝛ que recta ſunt age/
re valeamus. Per do. Feria
quinta. Statio ad ſanctũ lau
rentiuʒ paulispne. Introitus

Confeſſio ꝛ pulchri/
tudo in cõſpectu ei9
ſanctitas ꝛ magnifi/
cẽtia in ſanctificatio/
ne eius. Ps. Cantate dño cãticũ
nouũ: cantate dño oĩs terra. V.
Deuotionẽ Oro. Gloria.
Populi tui q̃s dñe benign9
intende: vt qui per abſtinẽtiã
macerant in corpore: per fru
ctum boni operis reficiantur
in mente. Per. Lectio ezechi
elis prophete. xviij. cap.
In diebus illis: Factus
eſt ſermo dñi ad me dicens:
Quid eſt q̄ inter vos parabo
laʒ vtitis in pūerbiũ iſtud in
terra iſrl' dicẽtes: pr̃es nr̃i co/
mederũt vuã acerbã: ꝛ dẽtes
filioꝝ obſtupeſcũt: Viuo ego
dicit dñs de9: ſi erit vob vltra
parabola hec in pūerbiuʒ in
iſrl'. Ecce oẽs aĩe mee ſũt. Ut
aĩa pr̃is: ita ꝛ aĩa filij mea eſt.
Aĩa q̃ peccauerit ipſa morietur
Et vir ſi fuerit iuſt9: ꝛ fecerit
iudiciũ ꝛ iuſticiã: in mõtib9
nõ comederit: ꝛ oculos ſuos
nõ leuauerit ad idola domus
iſrl': ꝛ vxorẽ pximi ſui nõ vio
lauerit: ꝛ ad mulierem men/
ſtruatam nõ acceſſerit: et ho/
minem non cõtriſtauerit: pi/
gnus debitori ſuo reddiderit
per vim nihil rapuerit: panẽ
ſuum eſurienti dederit: ꝛ nu/